

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Θεσσαλονίκη, 24^η Σεπτεμβρίου 2026

Αριθ. πρωτ.: 1947.-

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 36^Η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Πρὸς
τὰ παιδιά, τοὺς νέους καὶ τὶς νέες
καὶ τοὺς γονεῖς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Θέμα: «Περὶ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τῶν κατηχητικῶν συνάξεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος».

Ἀγαπητὰ μου παιδιά,

Μὲ τὴν ἑναρξὴ τῆς νέας σχολικῆς χρονιᾶς ἀρχίζει γιὰ ὅλους ἕνας καινούργιος κύκλος ζωῆς, προσπαθειῶν, ὀνείρων καὶ προσδοκιῶν. Τὰ σχολεῖα ἀνοίγουν, οἱ καθημερινές ὑποχρεώσεις πληθαίνουν, τὰ προγράμματα γεμίζουν. Μέσα, ὅμως, σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν κίνηση καὶ τὴν ταχύτητα τῆς ζωῆς, ὑπάρχει ἕνα ἐρώτημα ποὺ ἀφορᾷ μικροὺς καὶ μεγάλους: τί εἶναι αὐτὸ ποὺ δίνει πραγματικὸ νόημα στὴ ζωὴ μας;

Ἰδιαίτερα ἐσεῖς, τὰ παιδιά καὶ οἱ νέοι μας, ζεῖτε σὲ ἕναν κόσμον γεμάτο δυνατότητες, ἀλλὰ καὶ ἀντιφάσεις. Ἔχετε μπροστὰ σας δρόμους πολλούς, πληροφορίες ἀμέτρητες, εἰκόνες καὶ φωνές ποὺ διεκδικοῦν καθημερινὰ τὴν προσοχή σας. Τὴν ἴδια στιγμή βλέπετε γύρω σας τὴ μοναξιά, τὴ βία, τὴν ἀδικία, τὸν φόβο, τὴν ἀβεβαιότητα γιὰ τὸ μέλλον. Καὶ ρωτᾶτε. Ἀμφισβητεῖτε. Ἀναζητᾶτε. Καὶ καλὰ κάνετε. Γιατί ἡ νεότης δὲν εἶναι ἡ ἡλικία τῶν ἔτοιμων ἀπαντήσεων. Εἶναι ἡ ἡλικία τῶν μεγάλων ἐρωτημάτων, τῆς ἀναζήτησης, τῆς δημιουργίας καὶ τοῦ ὀνείρου.

Ὁ συντοπίτης μας Διονύσης Σαββόπουλος τραγούδησε κάποτε: «Πῶς νὰ κρυφτεῖς ἀπ' τὰ παιδιά; Ἐτσι κι ἀλλιῶς τὰ ξέρουν ὅλα». Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ παραφράσω αὐτὸ τὸ στίχο: «Πῶς νὰ κρυφτεῖς ἀπ' τὰ παιδιά; Ἐτσι κι ἀλλιῶς τὰ νιώθουν ὅλα». Νιώθετε πότε ὁ λόγος μας εἶναι ἀληθινός. Καταλαβαίνετε πότε ἡ ἀγάπη εἶναι γνήσια. Ἀναγνωρίζετε τὴν αὐθεντικότητα καὶ δυσκολεύεστε - δικαιολογημένα - μὲ τὴν ὑποκρισία. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν θέλει ἀπλῶς νὰ σᾶς μιλήσει. Θέλει νὰ σᾶς ἀκούσει. Θέλει νὰ σᾶς συναντήσῃ. Θέλει νὰ περπατήσῃ μαζί σας. Αὐτὸν τὸν σκοπὸ ὑπηρετοῦν καὶ οἱ Κατηχητικὲς καὶ Νεανικὲς Συντροφίαι τῶν ἐνοριῶν μας, ποὺ ξεκινοῦν καὶ πάλι τὶς συναντήσεις τους γιὰ φέτος.

Κατήχησις δὲν σημαίνει ἓνα ἀκόμη μάθημα μετὰ τὸ σχολεῖο. Δὲν σημαίνει ἀποστήθισις κανόνων καὶ ἔτοιμων ἀπαντήσεων. Σημαίνει συνάντησις καὶ σχέση. Συνάντησις μὲ τὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ συνάντησις μεταξὺ μας. Ἐναν χῶρο ὅπου μποροῦμε νὰ μιλήσουμε, νὰ ρωτήσουμε, νὰ προβληματιστοῦμε, νὰ γελάσουμε, νὰ δημιουργήσουμε, νὰ μοιραστοῦμε, νὰ κάνουμε φίλους, νὰ μάθουμε νὰ στεκόμαστε ὁ ἓνας δίπλα στὸν ἄλλον, γιὰτὶ κανένας ἄνθρωπος δὲν περισσεύει. Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου δὲν μετριέται ἀπὸ τὴν καταγωγὴν, τὰ χρήματα, τὴν ἐμφάνισιν, τὴν σχολικὴν ἐπίδοσιν ἢ τὴν κοινωνικὴ θέσιν ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὸ ποὺ εἶναι: μοναδικὸς καὶ ἀνεπανάληπτος, πλασμένος «κατ' εἰκόνα Θεοῦ». Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πίστις μας πρέπει νὰ γίνεται ἀγάπη, προσφορά, συγχώρησις, νοιάξιμο γιὰ τὸν διπλανό μας, φροντίδα γιὰ τὸν κόσμον καὶ τὴ δημιουργία τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις, σᾶς προσκαλῶ νὰ ἔρθετε στὶς νεανικὲς συντροφίαι καὶ στὰ Κατηχητικὰ τῶν ἐνοριῶν μας. Φέρτε τὶς ἀπορίες σας, τὶς διαφωνίες σας, τοὺς προβληματισμούς σας, τὶς ιδέες σας, τὴ μουσικὴ σας, τὰ ταλέντα σας, τὴν παρέα σας, τὸν ἐνθουσιασμό σας, ἀκόμη καὶ τὶς ἀμφιβολίες σας. Φέρτε, πάνω ἀπ' ὅλα, τὸν ἑαυτό σας.

Δὲν σᾶς καλοῦμε γιὰ νὰ γίνετε ὅλοι ἴδιοι. Σᾶς καλοῦμε νὰ ἀνακαλύψουμε μαζί τὸν μοναδικὸ ἄνθρωπον ποὺ ὁ Θεὸς κάλεσε τὸν καθένα νὰ γίνῃ. Νὰ δημιουργήσουμε κοινότητες στὶς ὁποῖες κανένας δὲν περισσεύει, κανένας δὲν εἶναι ξένος καὶ ὅλοι ἔχουν θέσιν καὶ φωνή.

Μιλήστε μὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν σας καὶ τοὺς ὑπευθύνους τῶν νεανικῶν συντροφῶν. Ἐλάτε νὰ συζητήσουμε, νὰ παίξουμε, νὰ δημιουργήσουμε, νὰ ὀργανώσουμε ἐκδρομὲς, ἀθλητικὲς καὶ πολιτιστικὲς δραστηριότητες, ἀλλὰ καὶ δράσεις ἀγάπης γιὰ ἀνθρώπους ποὺ μᾶς χρειάζονται.

Ἐλάτε νὰ δημιουργήσουμε σχέσεις καὶ φιλίες ἀληθινές, ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ἀντέξουν στὸν χρόνο.

Ἀγαπητοί μου γονεῖς,

καὶ σᾶς ἐπιθυμῶ νὰ παρακαλέσω γιὰ κάτι: μὴ θεωρήσετε τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τῶν παιδιῶν σας μία ἀκόμη δραστηριότητα ποὺ πρέπει κάπως νὰ χωρέσει στὸ ἤδη φορτωμένο πρόγραμμά τους. Τὰ παιδιά μας χρειάζονται γνώσεις καὶ δεξιότητες· χρειάζονται ὅμως καὶ ρίζες. Χρειάζονται ἀνθρώπους ποὺ θὰ τὰ βοηθήσουν νὰ ἀνακαλύψουν ποιά εἶναι, γιατί ἀξίζει νὰ ζοῦν, νὰ ἀγαποῦν, νὰ ἀγωνίζονται καὶ νὰ ἐλπίζουν.

Ἐνθαρρύνετέ τα, λοιπόν, νὰ ἔρθουν. Ἐμπνεύστε τα περισσότερο μὲ τὸ παράδειγμά σας καὶ ποτὲ μὴν τα πιέσετε, γιατί ἡ σχέση μὲ τὸν Θεὸ δὲν εἶναι μία ὑποχρέωση ποὺ τοὺς ἐπιβάλλεται, ἀλλὰ ἕνας δρόμος ἐλευθερίας ποὺ καλοῦνται νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ ἐπιλέξουν. Συνοδεύστε τα σεῖς οἱ ἴδιοι στὴν ἐνορία, γνωρίστε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ διακονοῦν τὸ νεανικὸ ἔργο, ρωτήστε, συζητήστε μαζί τους.

Ἡ μεγαλύτερη κληρονομιά ποὺ μπορούμε νὰ δώσουμε στὰ παιδιά μας δὲν εἶναι μόνο ἐφόδια γιὰ νὰ πετύχουν στὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ λόγους γιὰ νὰ ἀγαπήσουν τὴ ζωὴ. Νὰ μάθουν ὅτι ἡ χαρὰ μεγαλώνει ὅταν μοιράζεται, ὅτι ὁ ἄλλος δὲν εἶναι ἀντίπαλος ἀλλὰ ἀδελφός, ὅτι ἡ προσφορὰ δὲν μᾶς φτωχαίνει ἀλλὰ μᾶς πλουτίζει, καὶ ὅτι ἀκόμη καὶ στίς δυσκολότερες στιγμὲς κανένας δὲν εἶναι μόνος.

Καὶ πρὸς ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς χριστιανοὺς μας ἀπευθύνω μία πρόσκληση: ἄς κάνουμε τὴν ἐνορία μας περισσότερο σπίτι καὶ περισσότερο οἰκογένεια. Ἐναν τόπο ὅπου τὰ παιδιά θὰ χαίρονται νὰ ἔρχονται, οἱ νέοι θὰ μποροῦν νὰ μιλοῦν ἐλεύθερα καὶ οἱ μεγαλύτεροι θὰ ξαναμαθαίνουμε νὰ ἀκοῦμε.

Στὸ ταξίδι αὐτὸ δὲν ὑποσχόμαστε ὅτι θὰ βροῦμε εὐκόλες ἀπαντήσεις γιὰ ὅλα. Ἐχουμε ὅμως μία βεβαιότητα: ὅτι δὲν θὰ πορευόμαστε μόνοι. Θὰ ἔχουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ στὸ κέντρο τῆς συντροφιάς μας τὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος μᾶς διαβεβαιώνει: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ» (Ἰω. 14,6), δηλαδή «Ἐγὼ εἰμαι ὁ δρόμος, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ».

Ἀγαπητά μου παιδιά, σᾶς περιμένουμε.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνο ὁ χώρος στὸν ὁποῖο ἐρχόμαστε. Εἶναι ἡ μεγάλη οἰκογένεια στὴν ὁποία μαθαίνουμε νὰ πορευόμαστε μαζί. Καὶ αὐτὴ ἡ οἰκογένεια σᾶς χρειάζεται, σᾶς ἀκούει καὶ σᾶς περιμένει.

Εὐχομαι ὁλόψυχα ἡ νέα σχολικὴ καὶ κατηχητικὴ χρονιά νὰ εἶναι γιὰ ὅλους γεμάτη υἱεία, πρόοδο, δημιουργία καὶ φῶς. Ὁ Χριστὸς νὰ φωτίζει τὰ βήματα τῶν παιδιῶν μας, νὰ δυναμώνει τὸν ἀγῶνα τῶν νέων μας καὶ νὰ χαρίζει στοὺς γονεῖς σοφία, ὑπομονὴ καὶ πολλὴ ἀγάπη.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλους·

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ πολλὴ ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ